

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

—Ne smemo izgubljati časa. Preostaja nam samo še četrt ure. Rešil vaju bom. Moj načrt je gotov.

—V pristanišču leži ladja, ki zbira kaznjence in jih vozi na razna določena mesta.

—Kapetan je moj stari prijatelj. Ne bo me odbil, če ga prosim, da vaju sprejme.

—Postopal bo z vama kot s kaznjenci. Toda čim se mu bo nudila priložnost, vaju bo izpustil v kakšnem pristanišču na evropski strani.

—Tedad vama je beg napol uspel! A sedaj hitimo! Oditi moramo takoj, predno se vrne profesor!

Knez Feliks objame dobrotnika in se mu toplo zahvali. Toda Gordonski odbije vsako zahvalo.

Nekaj minut pozneje odidejo trije ljudje iz hiše. Bil je to Gordonski s svojimi varovancema. Šli so po stranskih ulicah in prišli konečno do obale Volge, kjer je bila zasidrana kaznjeniška ladja.

Siva in žalostna ladja je ležala v pristanišču.

Na ladji je bilo mnogo malih okenc, toda ta so bila tako zaprta, da se niso dala več odpreti. V notranjosti ladje je bilo strašno dušljivo.

Posadka ladje je bila bolj podobna druhalj potepuhov kakor pa mornarjem. Na vsakem obrazu se je izražalo pijančevanje in razuzdano življenje.

Gordonski je šel s knezom Feliksom in Natalijo po ozkem mostiču na krov ter vprašal prvega mornarja, ki ga je srečal, kje je kapitan. Ta je takoj odšel, da javi kapitanu obisk.

Kmalu se povrne in reče Gordonskemu in njegovima varovancema, naj gredo za njim.

Feljal jih je v kapitanovo kabino. Ta je bila razkošno urejena, udobna soba; niti v kakšnem hotelu na kopnem ni bi mogla biti elegantnejša.

Kapitan je bil močen, majhen človek kratke rdečkaste brade. On pozdravi Gordonskega s ponižnim veseljem. Priserčno ga objame in ga imenuje svojega dobrotnika.

Toda guverner mu da znamenje, naj zapre vrata ter mu reče, da mora z njim govoriti o zelo važni stvari.

—Pred tema? — vpraša kapitan in sumljivo pogleda mladeniča in devojko.

—Ravno njiu se tiče stvar, — odvrne Gordonski. — Kapitan, ti moraš prepeljati ta dva kaznjenca v Rusijo!

Kapitan nagrbani čelo.

—Svoje življenje dam za tebe, toda če pomagam pri begu tema dvema kaznjencema, bom izgubil službo.

—Često si postavljaj na kocko svojo službo, — mu zašepče Gordonski. — Tihotapsivo žita in — — —

—Dobro torej, dobro — ga hitro prekine kapitan. — Ti veš, dobrotnik moj, da ti ne

odvedita ju k ostalim.

V par minutah sta bila knez Poniatovski in Natalija zvezana in odpeljali so ju iz kabine.

Feliks in Natalija sta se hotela posloviti od svojega rešitelja, toda Gordonski ju hladno pogleda ter reče:

—Ne, ne prosita! Za vaju ni milosti!

Če tudi je Poniatovski vedel, da je to pretvarjanje pred temi ljudmi, vendar mu je bilo žal, da se mu ni mogel zahvaliti za rešitev.

Toda najtežja bol ga je šele sedaj doletela.

Ločili so ga od Natalije.

Njega so dali med zdrave kaznjence, a Natalijo med bolne. To ni bilo za njo nikakor boljše. Razlika je bila samo v tem, da je bil prostor, v katerem so ležali bolniki, še mnogo bolj umazan in oduren.

Prostor, v katerega so pripeljali Natalijo, ni bil večji kakor navadna soba.

Tukaj je ležalo polno ljudi, mož, žen in otrok na tleh. Obupno so vzdihovali in preklinjali svojo usodo ter se pritoževali nad bolečinami.

Natalija je bila tako srečna, da je našla svobodno mesto v nekem kotu, kamor se je vtedla. Kmalu je zaspala ter se zbudila šele, ko ji je neki mornar ponudil v zamazani posodi vode, kruha in suhe ribe.

Tedad je tudi opazila, da se nahaja ladja že na potu.

Prostor, v katerem se je nahajala je moral biti precej globoko pod morsk gladino, ker je neprenehoma slišala šum vode. Ko je pogledala skozi majhno okence, je ugledala jato velikih rib okrog njega.

—Ko bi znala tako plavati

kakor te ribe — pomisli Natalija, — kako bi bila srečna. Rešila bi se teh surovih in krutih ljudi!

Oh, kako je Natalija hrepnela da se reši tega zapora.

Dan za dnem ji je bilo neznošnejše. Strašna vročina je vladala v tem malem prostoru, napolnjenim z ljudmi do zadnjega kottička. Med potjo je umrlo nekaj ljudi, a njihovih trupel niso odstranili.

Vsak kaznjenc je smel iti samo za pol ure dnevno na palubo.

Tedad je vedno videla kneza Feliksa, ki jo je tolažil.

Bilo je nekega večera, ko so zopet odnesli Natalijo na krov, da se malo popravi. Vladala je strašna vročina. Volga je tekla počasi in leno, kot da je tudi ona zvezana z železnimi okovi.

Kapitan je stal s krmarjem in opazoval nebo.

Natalija je slišala, ko je govoril:

—Ako se ne motim, bo nevihta!

—Krmar prikima. On odgovori, da jo že nekaj dni čuti v kosteh. Nevihta bo gotovo prišla to noč.

—Nevihta na Volgi je hujša od nevihte na morju, — odvrne kapitan.

Komaj je izgovoril te besede, se zasliši v zraku čudno žvižganje in šum. Približeval se je nizek ogromen črn oblak. Začelo je grmeti in se bliskati. Voda se je vzdigovala ogromni valovi so se vzdigovali. Tako je bila vsa okolica spreminjena.

Strašen vihar je spremenil do sedaj mirno Volgo v besno morje.

Kapitan je dajal svoje ukaze, predvsem naj odvedejo na palubi ostale kaznjence nazaj v njihove prostore.

Nato začne strašen boj s podivjanim elementom.

Toda kmalu je videl kapitan, da je vse zaman, in da je ladja, ob enem z vsemi ljudmi na njej, izgubljena.

Krmilo se prelomi. Divje preklinjajoč in kričaje je letala brezglava posadka na krovu, ne poslušajoč kapitanovih zapovedi.

Bilo je, kakor da bi se Volga spreminila v vrelo vodo.

Ogromni valovi so udarjali ob ladjo.

Iz prostora pod krovom se začuje strahovit krik in vzdihovanje. Voda je vdrla v njega in kaznjenci, zvezani s težkimi verigami, so poskušali dospeti na palubo, — posadka se je zbrala okrog kapitana.

—Ladja se potaplja! — so

kričali. — Rešiti se hočemo. Toda čolnov nimamo dovolj. Kaznjenci nimajo prostora v njih. Če bomo čakali, da pridejo kaznjenci na krov, bo nastal boj za čolne. A kaznjencev je več nego nas. Ni dvoma, da bomo premagani!

Kapitan je trenutek razmišljal.

—Spustite čolne! — zapove nato.

(Dalje prihodnjic)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

—Ne gre, očka, ne gre, — ga začne prepričevati kapitan. — Moja posadka, lopovi, so mi itak preveč videli v moje karte. Čim sem malo strožji z njimi, že mi grozijo. Kaj bi šele napravili, če bi vedeli, da podpiram beg kaznjencev?!

—Imaš prav, kapitan, — odvrne Gordonski. — Žal mi je, da ta mlada dama ne bo imela tukaj boljše! Ni še niti popolnoma ozdravela od svoje težke bolezni.

—Ko vem, da bom kmalu svobodna, bom dovolj močna, da pretrpim vse! — vzklikne Natalija.

—Stori torej, kakor veš, — se obrne Gordonski h kapitanu.

Kapitan pozvoni.

V kabino vstopita dva mornarja. Bila sta divja in neolikhana moža.

—Zvežita ta dva kaznjenca, — jima ukaže kapitan, — in

—Ne gre, očka, ne gre, — ga začne prepričevati kapitan. — Moja posadka, lopovi, so mi itak preveč videli v moje karte. Čim sem malo strožji z njimi, že mi grozijo. Kaj bi šele napravili, če bi vedeli, da podpiram beg kaznjencev?!

—Imaš prav, kapitan, — odvrne Gordonski. — Žal mi je, da ta mlada dama ne bo imela tukaj boljše! Ni še niti popolnoma ozdravela od svoje težke bolezni.

—Ko vem, da bom kmalu svobodna, bom dovolj močna, da pretrpim vse! — vzklikne Natalija.

—Stori torej, kakor veš, — se obrne Gordonski h kapitanu.

Kapitan pozvoni.

V kabino vstopita dva mornarja. Bila sta divja in neolikhana moža.

—Zvežita ta dva kaznjenca, — jima ukaže kapitan, — in

LOUIS OBLAK
 TRGOVINA S POHISTVO
 Pohištvo in vse potrebšine za dom.
 8612 ST. CLAIR AVE.
 Henderson 2978

VLOGE v tej posojilnici
 varovane do \$5000 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.
 Sprejemamo osebne in družbene vloge
 Plačane obresti po 3%
 St. Clair Savings & Loan Co.
 6235 St. Clair Ave. HEnd. 6970

NAZNANILO IN ZAHVALA

V bridki žalosti naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem prežalostno vest o veliki izgubi preljubljenega in nikdar pozabljenega soproga

Matevž Zakrajšek

PO DOMAČE PAKIŠ

Ki je po šestmesečni bolezni in previden s svetimi zakramenti v bolnišnici izdihnil svojo blago dušo dne 4. junija 1938 v starosti 52 let. Doma je bil iz Nove vasi pri Blokah. K večnemu počitku smo ga položili dne 8. junija 1938 po opravljeni zadušnici v cerkvi sv. Vida in na Calvary pokopališču.

Tem potom se želimo iskreno zahvaliti Rev. Max Sodji za podeljene svete zakramente in za spremstvo iz Frank Zakrajšek pogrebne kapele v cerkev in na pokopališče in za opravljene cerkvene pogrebne obrede.

Prisrčna hvala vsem, ki ste ga obiskovali v bolezni in mi bili v tolažbo in pomoč na en način ali drugi ob času prevelike žalosti, kakor tudi lepa hvala vsem, ki ste ga prišli pokropiti, vsem, ki so čuli in molili ob krsti ter se udeležili pogreba.

Iskrena hvala vsem, ki so podarili krasne vence v blag spomin pokojnemu in sicer: družina Anton Znidaršič, družina Meznarich, družina Anton Cvetko, Mr. in Mrs. Bartol, družina Jerry Mohar, družina Mišič, Norwood Rd., Mr. in Mrs. Charles Zadnik in družina, Mr. in Mrs. Frank Zadnik, Mr. in Mrs. Charles Zadnik in Mr. in Mrs. John Fengo, društvo Napredni Slovenci št. 5 SDZ, in lepa hvala za krasen skupni venec sosedom iz Jalovcovega jarda.

Priserčno se zahvaljujem sledečim za darove za svete maše: družina Anton Znidaršič, Mr. in Mrs. Anton Kocjančič, Mr. in Mrs. Frank Pifol, družina Mike Jalovec, Mr. in Mrs. J. Ogrinc, družina Frank Klaus, Mary Sankovich, družina Frank Klaus, Mrs. Jennie Kerch, družina Cvetko, družina Jos. Somrak, družina Kromar, E. 64 St., Mrs. Luzar.

Prav lepa hvala tudi vsem, ki so dali svoje automobile brezplačno na razpolago pri pogrebu.

Lepa hvala članom društva Napredni Slovenci št. 5 SDZ, za udeležbo pri pogrebu in nosilec krste, ki so ga spremili in peločili k večnemu počitku.

Iskrena hvala pogrebni zavodu Frank Zakrajšek za izvrstno vodstvo pogreba in za vso prijazen postrežbo.

Tebi, preljubljeni in nikdar pozabljeni soproga, pa v globoki žalosti želim, da počivaš mirno v zaslužnem počitku. Večna luč naj Ti sveti in lahka naj Ti bo ameriška zemlja.

Zalujoča

Agata Zakrajšek, soproga

• Zapušča tukaj tudi zalujočo sestro Nežo Zadnik in bratrance John Znidaršič in Anton Znidaršič v stari domovini pa sestre Mary Cvetko in Jera Zakrajšek Cleveland, Ohio, 5. oktobra 1938.

THE KRICHMAN & PERUSEK FURNITURE CO.

naznanja
 najsenzacionalnejšo
 razprodajo

VSE MORA ITI — NIČ PRIDRŽANEGA

GREMO IZ TRGOVINE

NAŠA IZGUBA JE VAŠ DOBIČEK — VSE BLAGO RAZPRODANO DO GOLEGA ZIDU

**HITITE!
 HITITE!
 HITITE!**

Kakor smo znižali cene, bo blago hitro pobrano. Pridite zgodaj, da boste lahko izbirali.

Odplačila
 Čeprav bodo take cene, da bi se moralo prodajati za gotovino, se lahko dobi na odplačila z malimi stroški.

**PRIHRANITE
 50% IN VEČ**

\$75,000 zaloga pohištva preprog

SVETILJK, PEČI, RADIJEV, LEDENIC, POSTELJ, ŽIMNIC, SPRINGOV

SE BO ŽRTVOVALO ZA TAKOJŠNO PRODAJO

**TA SENZACIONELNA RAZPRODAJA SE PRICHE
 V ČETRTEK OB 9. ZJUTRAJ**

PROSTOR NAM NE DOPUŠČA, DA BI NAVEDLI STOTINE RAZNIH PREDMETOV, *toda*

Odprto dnevno od 9 zjutraj do 9 zvečer

tekem te razprodaje boste lahko kupili pohištvo za spalnico, parlor ali jedilno sobo s prihrankom 50% in več. Pozabljeno je koliko nas blago stane, prejšnje prodajne cene se prezirajo v tem znižanju cen. Toda, hiteti morate!

NAZNANILO
 \$18.50 visoke svetilke z svilenimi senčniki, jako specialno—
\$7.69

THE
KRICHMAN & PERUSEK
 FURNITURE CO.
15428 Waterloo Rd.

Odprto zvečer do 9

Odprto zvečer do 9